

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Diuersorum hominum status quomodo instituendi. cap. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

multo aulæ conuictu eius mores & spiritum politicum, vt vocant, seu aulicum hauserunt) curet quantum potest, vt Deo, & sibi vacet, suis horis, vt quantum ex vna parte periculi, & distractionum spiritus patitur, tantum ex altera spiritualium præsidiorum vigore resarciatur.

Diuerſorum ſtatuum etatum, & conditionum homines, quomodo inſtituendi. Cap. XV.

2. Cor. 1.

Admonendi
ſunt ſinguli
ſecundum
ſtatum ſui.

Duo genera
ſtatuum in
Eccleſia.

Cum multa ſint in Eccleſia Dei hominum genera, & conditiones, videtur in hac parte, ea eſſe debere Concionatoris prudens induſtria, vt ſi velit fructum ex ſingulis ſtatibus decerpere ſingulorum etiam mores anima duerrat, vitia corrigat, malis oportuna adhibeat remedia, in ſuo quemque munere ſtrenuè obeundo adhortetur. Ita fiet, vt ſicuti corpus totum tunc bene habet, cum ſingula eius membra bene affecta officio ſuo ritè funguntur, ita feliciter agatur cum Ciuitate, cumq; Eccleſia Dei, ſi pro ratione ſui ſtatus quicquid dignè ambulet vocatione qua vocatus eſt. Ob hanc cauſam idem D. Paulus in ſuis epistoſis diuerſos ſtatus inſtruit Patres, filios, dominos, ſamulos, reſtores ac ſuperiores, & ſubditos, & id genus alios, & vt hoc ipſum faciant monet Timotheum, & Titum. Propterea & ego hoc loco non eſſe ab inſtitutione hac alienum arbitror, quin imò maxime conueniens, & oportunum ſi aliqua circa præcipuos hominum ſtatus adnotauerim, in quibus vel corrigendis, vel promouendis Evangelici Oratoris appareat induſtria. Sed aliqua prius generatim adnotabo. Illud primo loco, in Eccleſia Dei eſſe duo genera ſtatuum. Primum politicum, & humanum; alterum diuinum; cum enim Eccleſia duplici vita conſtet, ac viuat, vtrumque requirit genus. Ad primum pertinent coniugati Patres familias, Reſtores Urbium, ac Regnorum, exercentes diuerſa munia in Ciuitatibus, Mercatores, Aduocati, Milites, artiſices, & alij huius generis multi. Ad ſecundum verò ſpectant omnes qui ſe abdicant vxoris contubernio, atq; dominio rerum temporalium, & ſe ipſos alligant quibusdam præſidijs, quæ multum promouent homines ad perfectionem virtutum Chriſtianarum, quæ tantum ſunt de conſilio non in præcepto. Item omnes hi qui ſpirituſali animarum regimini præſunt, & functionibus

bus Ecclesiasticis dediti sunt in diuersis gradibus, ad quod caput refertur totus ordo Ecclesiasticus ab infimo Clericorum gradu vsque ad Summum Pontificem. His positis generatim, monendus est concionator, vt interdum modum ac disciplinam eligendi statum vitae doceat, in quo sit magna prudentia cuique adhibenda. Cum enim ad bonam electionem status duo requirantur Dei scilicet vocatio, & nostra cooperatio, ac consensus, qui Deo vocanti respondeat. Ratione primi, oportebit multis precibus à Deo gratiam vocationis impetrare, vt Deus intellectum instruat ad eum statum eligendum, qui sit diuinae voluntati, & gloriae conformis, hoc enim fundamentum oportet in eligendo statu vitae statuere, vt orem cum Psalmista, Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. Et merito Deum inuocare in hoc maximo negotio debet quisque, quia Dei est proprium, & suis creaturis providere, & futuros rerum eventus prouidere, cum nos homines, & ignorantia, praesertim futurorum laboremus in intellectu, & prauis affectibus in malum saepe propensi simus in voluntate, vt ea saepe eligamus, quae in malum nostrum cessura sint.

Ratione secundi doceat Ecclesiasticus Doctor multa opus esse diligentia ad inquirendum eum statum viuendi, qui in futurum sit commodior ad Dei gloriam animaeque salutem, tanta enim hic necessaria cura est, quanta in negotio totius vitae grauissimo, ne contingat postea dicere non putaram. Igitur primum vtile erit à peccatis cor expiare, & per confessionem mundare, vt sit tanquam speculum bene tersum, quod ante Deum expositum, facile Dei recipiat influxus, & voluntatem agnoscat. Consule D. Gregorium de istis copiose differentem.

Secundo consilium etiam adhibendum est virorum prudentum, qui discretionem spirituum polleant, ita enim Deus per huiusmodi viros, suam solet manifestare voluntatem. Legat etiam historias Sanctorum qualis esset historia, quam copiose de sua electione scribit Augustinus in libro Confessionum. Tertio assidua, & matura consideratio in hac deliberatione videtur necessariò adhibenda, & iuuabit aliquando, vt huic rei melius, & cum maiore quiete vacet, per aliquot dies in locum à tumultibus, & aliorum colloquijs liberum secedere, vt Deo se, & negotijs expeditiorem praesentet.

Quartò, noster Beatus Pater Ignatius ponit quatuor regu-

Rr 3 las

Modus eligendi statum.

Psal. 142.

Hom. 21. in Euang.

A lib. 7. ad 10.

Quatuor re-
gulae super
electione
status.

las pro bona electione facienda : Prima , vt in ea curet fo-
lius Dei intuitu , & eius gloriae fine moueri . Secunda , cogitet
si esset illi aliquis carus amicus , quod ei consilium daret .
Tertia , in articulo mortis quid ei magis fecisse arridebit .
Quarta , quid fecisse vellet , cum ante Tribunal Dei sistendus
est . Haec de eligendo statu ; iam de electo tractemus .

De Prælatiis, & Personis Ecclesiasticis. Cap. XVI.

Episcopi no-
men quidnā
cum admo-
net .

Descendendo ad singulos status , aduertat publicus ani-
marum instructor , quomodo singulos hortari , & ad-
monere debeat . Primum locum habeat status Ecclesiasticus ,
in quo Principes sunt Pastores , ac Prælati præsertim Episco-
pi , quæ vox significat inspectorem , vtitata etiam apud pro-
phanos auctores , suiq; officij rectè Prælatos commonet . Sui-
das refert Episcopos vocare solitos Athenienses , quos mitte-
bant ad cognoscendum , corrigendumq; statum Urbium sua-
rum , quod optimè item quadrat nostris Episcopis , à Deo ad
hoc ipsum destinatis . Plutarchus in vita Numæ , custodem sa-
crarum Virginum , Episcopum vocat , & Deum Terminum ,
quem gentes colebant ad terminos agrorum distinguendos ,
item vocat Episcopum , & custodem pacis , & amicitia , & hoc
quoque optimè consonat dignitati . Ea quæ ad Episcoporum ,
& in vniuersum ad Prælatorum munia pertinent , debet Con-
cionator tenere , vt data occasione proferat , magno tamen
iudicio ; non enim debet Prælatorum defectus corrigere pu-
blicè , nec se gerere tamquam magistrum , ac Doctorem eorū ;
tamen cum sanctitas eorum , ac zelus maximi ad Ecclesiæ bo-
num momenti sit ; potest ac debet ex scripturis , & sanctis Pa-
tribus aliqua depromere , quæ ad hoc faciant , non tam vt ar-
guere quempiam è præsentibus videatur , quàm locum Scri-
pturæ , vel historiam explicare . Qui volet multa in hanc
materiam vtilia legere , percurrat libros quatuor Pastoralis
Gregorij : Mihi sat erit primam sententiam referre , quam
habet in Prologo , & summam quatuor librorum continet .
Penfundum valdè est (inquit) cum rerum necessitas expo-
scit , ad culmen quisque regiminis qualiter veniat , & ad hoc
ritè perueniens , qualiter viuat , & benè viuens qualiter do-
ceat , & rectè docens infirmitatem suam , quoridie quantum
valet consideratione agnoscat , ne aut humilitas accessum
fugiat , aut peruentioni vita contradicat , aut vitam doctri-
na de-

Prolog. in
Past. lib.
Quatuor in
Prælatiis con-
sideranda ex
D. Greg.